

اربعین حسینی و موج خروشانی که شوق رسیدن به اقیانوس دارد

باپای دل در جاده نور

■ **مهدی ارجمند**

راه کمی نیست، شاید حدود ۶۰۰، ۷۰۰ کیلومتر، حداقل از مرز شلمچه تا کر بلا را می‌دانم که راه طولانی است یعنی از شلمچه که رد بنشوی فاصله اولین شهر عراق یعنی بصره تا کر بلا بیشتر از ۵۰۰ کیلومتر است و این یعنی چند روز پیاده‌روی سخت اما عاشقانه. قبل از محرم نوب دل شان غوغاست. محرم که می‌رسد دیگر طاقت‌شان طاق می‌شود و هنوز دهه اول محرم تمام نشده قرار اربعین را می‌گذارند. آنان اربعین را هر جایی غیر از کر بلا باشند بر نشان مثل زندان است. به قول یکی از بچه هیئتی‌هایی که برای ثبت نام و گرفتن ویزا آمده است «اربعین کر بلا نباشم می‌میرم. یک سال تمام صبر می‌کنیم ۴۰ روز محرم و صفر را روضه می‌گیریم به عشق اینکه اربعین کر بلا باشیم.» همه ساله با نزدیک شدن به اربعین حسینی(ع) شاهد حضور خیل عظیمی از عاشقان ثارالله در مسیر کر بلا هستیم که با عبور از مرزهای مختلف با پای پیاده خود را به کر بلائی معلی می‌رسانند. انسان‌های عاشق و دلباخته‌ای که دست از همه چیز می‌کشند و به امید خدا راهی مسیری می‌شوند که سراسر عشق است و شور است و معنویت. آنهایی که اربعین رفته‌اند حس و حال این سفر معنوی را خوب درک می‌کنند. غیرممکن است یک نفر اربعین کر بلا برود و سال دیگر دلش برای این سفر معنوی پر نزند.

■ ■ ■

■ **سفر با پای دل در جاده‌های نور**

سفر با پای پیاده که نه با پای دل در جاده‌هایی به روشنائی نور حال و هوای خاص خودش را دارد. با شروع ماه محرم همه جا صحبت از سفر پیاده اربعین می‌شود و هر چه به اربعین نزدیک‌تر می‌شویم، تب و تاب این سفر بیشتر می‌شود، حتی کودکان خردسال و نوجوانان هم برای این سفر حس و حال خاصی دارند. لب مرز غوغاست، از مرز مهران گرفته تا شلمچه، جای سوزن انداختن نیست همه دوست دارند اربعین کر بلا باشند.

عراق هم خیلی حس و حال عجیبی دارد این روزها، زائرانی که از مرز مد می‌شوند تا خود کر بلا خیال‌شان دیگر از همه چیز راحت است. خادمان و عاشقان امام حسین در طول مسیر موکب زده‌اند. موکب‌هایی از جنس عاشقی و خدمت. برای میزبانی شایسته از زائران امام حسین(ع)، حتی مسیحیان هم موکب زده‌اند، نمونه‌اش موکب عیسی بن مریم در مسیر کر بلا. آب و غذا و میوه می‌دهند، چای و خرما و شیر و شربت، لازم باشد دکتر و دارو هم هست، کفش و لباس هم گاهی اوقات می‌دهند برای کسانی که احیاناً کفش و لباس شان پاره شده باشد. کفش‌ها را واکن می‌زنند، پای خسته و بدن‌های کوفته شده در راه را ماساژ می‌دهند همه‌اش هم صلواتی، حمام و سرویس بهداشتی هم هست. گاری‌هایی که اثاث زائران را حمل می‌کنند و ماشین‌هایی که التماس می‌کنند سوار شوید صلواتی است، اما هیچ کس دوست ندارد ثواب پیاده رفتن را از دست بدهد مگر پیرمرد و پیرزن‌هایی که خسته شده باشند. اینجا به قول یکی از دوستان گدایی معکوس است. بعضی جاها التماس می‌کنند کمک‌شان کنی اینجا اما در بیین راه خانواده‌های عراقی التماس می‌کنند از غذا و خوراک آن‌ها بخورید و مهمان آن‌ها باشید. خلاصه که حس و حال عجیبی است و هر چه آدم می‌بیند در اینجا عشق است و خدمت.

■ **ازحام عاشقان کر بلا**

این روزها در گوشه و کنار شهر مراکزی را می‌بینیم که محل صدور ویزای عراق هستند. جلوی هر مرکز هم غلغله است و ازحام جمعیت عاشقی که به امید اینکه امسال اربعین مسافر کر بلا باشند به این مراکز آمده‌اند.

اینجا یکی از مراکزی است که ویزای کر بلا صادر می‌کند. برای اینکه نوبت بشود باید صبح زود بیایی و گرنه باید تا شب در این صف شلوغ ایستی. البته باید حواست به دفاتر و مراکز سوءاستفاده‌گر هم باشد که از این اشتیاق زائران برای خودشان کیسه می‌دوزند و

برای اینکه پولی به جیب بزنند و کلاه کسی را بردارند حتی به زائران امام حسین(ع) هم رحم نمی‌کنند. اینجا اما یکی از مراکز مجاز صدور روادید کر بلا است. مرکزی در قلب تهران و در یکی از خیابان‌های اصلی و کنار یک مسجد بزرگ، مسجد که البته به تنهایی نمی‌شود گفت، حسینیه، مرکز فرهنگی و مسجد، و تا دلت بخواهد اینجا ازحام است. از پیر گرفته تا جوان و زن و مرد. اما دقت که می‌کنم بیشتر شان جوان هستند.

اینجا همه یک حس خاصی دارند، حس عجیبی که شاید اصلاً قابل توصیف نیست. بعضی‌هاشان همین الان خودشان را در حرم سیدالشهدا(ع) می‌بینند. باور کردنی نیست. این همه اشتیاق برای سفری که بیشترش را باید پیاده بروند، سختی بکشند و تحمل کنند، اما باز هم با اشتیاق برای این سفر آماده‌اند.

با یکی از جوان‌هایی که در صف ایستاده است سر صحبت را باز می‌کنم، می‌گوید: سه سال پیش کر بلا بودم امسال اما تصمیم گرفتم با دوستان و بچه‌های هیئت از مرز تا کر بلا را پیاده برویم. حیف است وقتی می‌بینی این همه انسان عاشق همه با پای پیاده به خاطر ارادتی که به امام حسین(ع) دارند پیاده به کر بلا می‌روند نمی‌توانی اینجا راحت بنشینی. امسال محرم از آقا خواستم اربعین مهمانش باشم و حالا خوب می‌دانم که سیدالشهدا حاجتم را می‌دهد، برای همین امدام ویزا بگیرم تا چند روز دیگر از مرز رد شویم و ما هم به امواج دریایی بیبوندیم که به سمت اقیانوس در حرکت است. تعبیر قشنگی دارد. امواج دریایی که به اقیانوس می‌پیوندند. تفسیرش به دلم می‌نشیند. خیلی به حال خوش غیظه می‌خورم.

اینجا سراغ پیرمردی هم می‌روم که به قول خودش امسال سومین سالی است که قرار است با پای پیاده به زیارت امام حسین برود.

وقتی با او هم‌کلام می‌شوم، می‌گوید: من فرصت جوانی‌ام را از دست دادم. درست است که مثلاً یک عمر در هیئت بوده‌ام و همیشه پای ثابت هیئت و مسجد محله‌ام اما فرصت جوانی را خیلی راحت از دست دادم و در این ۶۵ سالی که از خدا عمر گرفتم فقط سه بار کر بلا رفتم اما سه سال پیش که جوان‌ترهای هیئت با پای پیاده از لب مرز می‌روند با آنها همراه شدم و امسال سومین سالی است که می‌خواهم در پیاده‌روی اربعین شرکت کنم. می‌پرسم پدر جان این کار سخت نیست با این سن و سال و این عصایی که در دست دارید؟ سؤال بدجوری عصبانی‌اش می‌کند. با تندی جوابم را می‌دهد و می‌گوید: من به اندازه کافی فرصت از دست داده‌ام، پای عمر از کر بلا غافل بودم حالا که فرصت پیاده‌روی اربعین را دارم چرا عمرم را هدر بدهم. نه سخت نیست اصلاً هم سخت نیست.

بعد خیلی مصمم ادامه می‌دهد: ان‌شاءالله خدا توفیق بدهد تا عمر دارم هر سال پیاده‌روی اربعین می‌روم و مثل میلیون‌ها انسان عاشق من هم می‌شوم زائر کر بلا. سراغ یکی دیگر از افرادی که در صف ایستاده است می‌روم، وقتی با او صحبت می‌کنم، می‌گوید: سفر عشق است دیگر تعلق کنی جا می‌مانی. درباره دلایل این سفر معنوی آن هم با پای پیاده از او سؤال می‌کنم. می‌گوید: خب بالاخره پیاه‌روی یک حس و حال قشنگی دارد و

جلوه‌هایی از رفتارهای زیبا در ایام سوگواری سیدالشهدا(ع)

فرهنگ حسینی، منشور ایثار و نوع‌دوستی است

■ **حسین گل‌محمدی**

ماه محرم به پایان رسید اما سوگ سیدالشهدا(ع) و یاراتش همچنان در دل عاشقان امام حسین(ع) شعله‌ور است و در ایام اربعین حسینی شاهد شور حسینی سوگواران هستیم. انگار یک نیرو مافوق همه نیروهای عالم وجود دارد، نیروی عظیمی به نام عشق به اباعبدالله‌الحسین(ع). لباس‌ها همه مشکی می‌شود. فرقی هم نمی‌کند پائین شهر باشد یا بالای شهر، پیر باشد یا جوان، زن باشد یا مرد، فقیر باشد یا ثروتمند. اصلاً چه فرقی می‌کند، به عشق حسین همه یکرنگ می‌شوند. رنگ مشکی این بار حقیقتاً می‌شود رنگ عشق و کوچه کوچه شهر و خیابان به خیابان پر می‌شود از رنگ عاشقی. این تغییر چهره هر چند در دهه اول محرم و اربعین حسینی بیشتر به چشم می‌آید اما تا دو ماه ادامه دارد یعنی تا پایان ماه صفر.

■ **حسین، معلم انسانیت برای همه انسان‌ها**

این حس خوش عشق به اباعبدالله حتی در بین پیروان ادیان دیگر هم وجود دارد. این را من بارها به چشم خود دیده‌ام. به عنوان مثال در برخی از هیئت‌ها ارمنی‌هایی را می‌شناسم که به آن هیئت می‌آیند. هیئت‌ها حتی در برخی از محله‌های ارمنی‌نشین پایتخت نیز وجود دارد یا در محله‌هایی که زرتشتی‌ها زندگی می‌کنند. هیئت‌هایی وجود دارد که علاوه بر مسلمانان و شیعیان گاه حتی ارمنی‌ها و زرتشتی‌ها هم به این هیئت‌ها می‌آیند.

این موضوع را وقتی با یکی از مسئولان و بانان یکی از هیئت‌ها در محله‌ای که محل سکونت زرتشتی‌ها در پایتخت است مطرح می‌کنم می‌گوید: من از سال ۷۰ در این محله زندگی می‌کنم و الان ۲۵ سال است که اینجا هیئت داریم. از همان زمان که پدر خدا بیامرز بانی هیئت بود تا حالا که سن و برادرانم راه پدرم را ادامه می‌دهیم در این محله هیئت همه ساله در محرم و صفر برگزار می‌شود و جالب اینجاست که هوظنان زرتشتی هم در برگزاری این هیئت مشارکت دارند. وی می‌گوید: آن‌ها به مراسم عزاداری امام حسین(ع) اعتقاد دارند و به عقاید عزاداران احترام می‌گذارند و در هیئت‌ها و دسته‌زاداری شرکت می‌کنند.

وی می‌افزاید: در همین محله همسایه‌های زرتشتی داریم که اعتقاد عجیبی به غذای نذری هیئت دارند. این اعتقادات را در خیلی از دیان در ایران دیده و شنیده‌ام برای همین

وی می‌افزاید: پیاده‌روی اربعین در حقیقت بهترین راه برای معرفی امام حسین(ع) و قیام عاشورا به مردم جهان است و همه ساله خدا را شکر شاهد افزایش جمعیت عاشق در این راهپیمایی معنوی هستیم با این حال شما دقت کنید ببینید چرا کوچک‌ترین تصویر یا گزارش و خبری از این مراسم معنوی در شبکه‌های ماهواره‌ای نیست؟

این کارشناس دینی در ادامه می‌گوید: امام حسین(ع) را همیشه باید فریاد کرد و همیشه باید از کر بلا و قیام عاشورا و اهداف این قیام گفت و همیشه باید از مظلومیت امام حسین گفت که در عین حالی که خودش و همه یاراتش شهید شدند اما بیروز میدان بازم امام حسین(ع) است و با اینکه قرن‌ها از حادثه کر بلا که فقط یک روز طول کشید می‌گذرد اما هنوز فریاد یا حسین از هر گوشه دنیا بلند است.

وی می‌گوید: در دنیا و در طول تاریخ قیام‌های مختلفی وجود داشته است. جنگ‌ها، گوناگون و خیلی مهم که شاید سال‌ها هم طول کشیده است اما هیچ قیامی به اندازه قیام امام حسین(ع) در تاریخ ماندگار نشد، می‌دانید چرا؟ چون قیام امام حسین(ع) قیامی بود که فقط برای رضای خدا بود و حسین همه چیز خود را از جان خودش تا جان یاراتش و جان فرزندانش همه و همه را فدای راه خدا کرد برای امر به معروف و نهی از منکر و اینکه در مقابل ظالم ایستادگی کند. اگر امام حسین جایز نمی‌کرد و عاشورا شکل نمی‌گرفت امروز هیچ نامی از اسلام و تشیع نبود و اصلاً خط مبارزه با ظلم و ستم از بین می‌رفت.

حجت‌الاسلام و‌المسلمین زهیری خاطر نشان می‌کند: امروز بر همه ما لازم و واجب است که با صدای بلند به معرفی امام حسین و قیام عاشورا بپردازیم و هیچ کوتاهی جایز نیست. از همه توان خود باید در این راه استفاده کنیم از مال و دارایی، از امکانات، از نعمت سلامتی و از هر توانی که خدا به ما داده است باید برای اشاعه فرهنگ حسینی استفاده کنیم.

■ **پیاده‌روی اربعین، مقدمه ظهور**

صحبت‌های این روحانی مسرا یاد صحبت‌های مرحوم آیت‌الله بهجت می‌اندازد. یادم هست چند وقت پیش در کتابی در باره ایشان و نظراتشان درباره پیاده‌روی اربعین می‌خواندم که ایشان در آن کتاب گفته بود: وقتی امام زمان (عج) ظهور کند خودش را به واسطه امام حسین به دنیا معرفی می‌کند و در آن موقع باید همه مردم دنیا امام حسین را بشناسند و اینکه مردم دنیا امام حسین را نمی‌شناسند تقصیر ما است چرا که با صدای بلند برای امام حسین فریاد نکرده‌ایم.

آیت‌الله بهجت می‌فرماید: یکی از بهترین راه‌های معرفی امام حسین(ع) به مردم دنیا همین پیاده‌روی اربعین است.

مقام معظم رهبری نیز درباره پیاده‌روی اربعین تأکیدات فراوانی دارند و در یکی از سخنرانی‌هایشان ضمن تأکید بر پیاده‌روی اربعین می‌فرماید: شروع جاذبه مغناطیسی امام حسین(ع) در روز اربعین است.

این صحبت‌ها همه و همه نشان دهنده اهمیت پیاده‌روی اربعین است و اینکه در این سفر معنوی که در حقیقت بزرگ‌ترین حرکت تبلیغی شیعه است می‌توان به معرفی امام حسین و تبیین اهداف قیام عاشورا پرداخت و همه مردم دنیا را با امام حسین قیام وی و ظلم‌ستیزی این امام همام و مظلومیت وی آشنا کرد تا زمینه‌ساز یک جامعه اسلامی و حسینی باشد.

■ **پیاده‌روی به عشق حسین**

حالا دوباره به صف شلوغ و ازدحامی که در این مرکز ایجاد شده است نگاه می‌کنم. با اینکه از صبح کار خیلی‌ها انجام شده اما هنوز هم افرادی هستند که دقیقه به دقیقه و ثانیه به ثانیه به این صف شلوغ و ازدحام جمعیت اضافه می‌شوند تا شاید با گرفتن روادید عراق آن‌ها هم امسال اربعین مسافر کر بلا باشند.

می‌خواهم برگردم که در جلوی در مرکز چشمم به بنر زیبایی می‌افتد با عکسی از حرم امام حسین(ع) که روی آن با خط خوشی نوشته شده است: «چه کرده‌ای که به عشقت پیاده می‌آیند». نگاهم روی نوشته بنر ثابت می‌ماند. چند دقیقه محو تماشای بنر و عکس شرم و حشر زیبایی روی آن می‌شوم. دست خودم نیست، گونه‌هایم خیس شده است...

حجابش مناسب نبود اما همین دختر خانم چند سال پیش نذر می‌کند در ماه محرم و صفر چادر بپوشد. همین چادر پوشیدن او باعث شد تا او چادر را برای همیشه به عنوان حجاب خود انتخاب کند.

حجت‌الاسلام و‌المسلمین میر کریمی می‌افزاید: یا فردی که هیئت برگزار می‌کند و نذری می‌دهد یا آن جوانی که صلواتی برای هیئت کار می‌کند از برق‌کار و نجار و بنا گرفته تا تاقیه هر کس هر کاری از دستش برمی‌آید برای امام حسین(ع) و هیئت، صلواتی انجام می‌دهد. این استاد حوزه و دانشگاه می‌گوید: یکی از موضوعات بسیار مهم در ماه محرم و صفر بخش و گذشت است. شما دقت کنید حتی گاهی اوقات خبرهایی می‌شنویم که اولیای دم به حرمت امام حسین(ع) از قصاص قاتل می‌گذرند و نمونه‌های دیگر که فرهنگ همه‌نشان می‌دهد که فرهنگ حسینی، منشور محبت، ایثار و نوع‌دوستی است. حسین(ع) محور همه خوبی‌های عالم و معلم انسانیت برای همه انسان‌هاست

است که احساس می‌کنم حسین معلم همه انسان‌هاست.

این عشق به اباعبدالله در سراسر شهر دیده می‌شود. از کارمند گرفته تا کارگر، از زن گرفته تا مرد، از بازاری گرفته تا دست‌فروش، از طلبه گرفته تا دانشجو و خلاصه این عشق در همه افراد ساری و جاری است.

اولیل محرم در یکی دیگر از کانال‌های تلگرامی

عکسی را دیدم که یک مغازه پوشاک فروشی

نوشته‌ای را نصب کرده بود و نوشته بود به

مناسبت ماه محرم و صفر و آوج آن را البته می‌توان در حالی خریدن پیراهن مشکی محرم را ندادند از پیراهن مشکی رایگان اهدا می‌شود.

این شور و‌صفت‌ناشدنی همیشه ادامه دارد. در

طول محرم و صفر و آوج آن را البته می‌توان در

پیاده‌روی بزرگ اربعین دید.

هیئت‌ها محلی است برای خودسازی و‌بازسازی

نفس چه جوان‌هایی را می‌توان در این هیئت‌ها

دید که خود را به مجلس روضه امام حسین(ع)

می‌رسانند و چه افرادی که شاید از نظر پوشش

در ظاهر چندان مناسب نباشند اما در حقیقت

است.